

TELLE

**P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N**

Nr.1

1999

26.årgang

God påske

MEDLEMSBLAD FOR TELEPENSJONISTENES LANDSFORBUND

Adresse:

Telepensjonistenes Landsforbund

Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo

Telefon 22 77 87 12

Landsstyret

Leder	Henrik Jørgensen, Ammerudgrenda 165, 0960 Oslo	22 25 20 20
Nestleder	Bjørg Avnskog, Erleveien 30, 5097 Bergen	55 28 08 20
Sekretær	Odd Kjølstad, Trygve Ryensvei 35, 0680 Oslo	22 29 12 83
Kasserer	Ellen Hanssen, Gamborgsvei 2, 3022 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Tor Andreassen, Tandstadveien 22, 3140 Borgheim Arne Kristensen, Larsbråtveien 1, 0674 Oslo Aasta Vagle, Syftesokveien 13, 4046 Hafsråfjord	33 38 67 75 22 32 30 12 51 59 04 94
Vararepresentanter	Elsa Jervan Håker, Skolegt. 18 a, 9404 Harstad Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes Johanne Marie Soknes, Grimstadgt. 28, 0464 Oslo	77 06 60 71 61 36 00 59 22 18 09 05
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	22 65 30 05 67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør Liv Ulsbøl, 2 Strømterrasse 9, 3046 Drammen tlf. + fax: 32 83 23 48

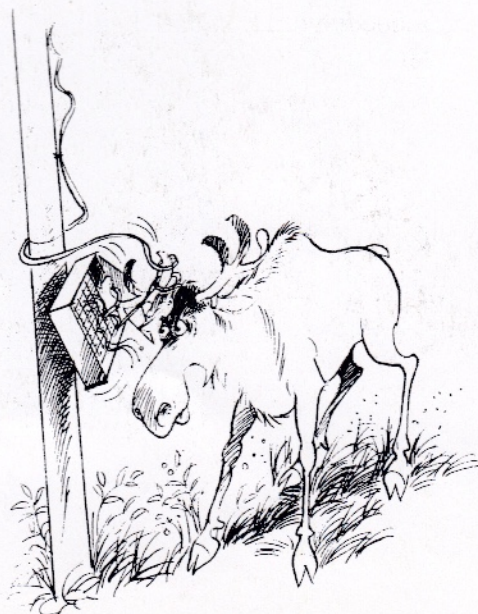
Trykk: **Falch** Hurtigtrykk, Oslo 14934 www.falch.no

Opplag: 3400

Frist for innlegg til neste nr.: 1. mai 1999

Elg på tråden...

Den lille bygda Tørrberget som ligger mellom Elverum og Trysil mistet plutselig telefonforbindelsen i høst. Rundt 150 mennesker var berørt. Telenor IT Service og Installasjon sendte ut sine folk for å finne ut av denne uforklarlige feilmeldingen. Inne i skogen fant de en ødelagt forsterker (re-generator) og kabelen var forsvunnet. Men dette var ikke resultatet av menneskelig hærverk som montørene først trodde. Rundt forsterkeren var det en mengde elgspor. Alt tyder på at en solid elgbukk har skrubbet geviret på forsterkeren og stolpen den hang på, og deretter vandret av gårde med kabelen på hornene.

Tåkelegging

Etter at RADAR ble oppfunnet i begynnelsen av 2. verdenskrig, ble *tåkelegging* forlatt som taktisk grep i militær strategi. I overført betydning lever strategien videre, og benyttes ikke minst av noen av våre kjære departementer. Som eksempler på taktisk *tåkelegging* har vi tatt inn to brev på midtsidene i dette nummer av medlemsbladet.

Eksempel nr. 1 er et brev til Norsk Pensjonistforbund (NPF) datert 1. september 1995 fra Finansdepartementet. NPF hadde lagt frem beregninger som viser at pensjonistenes avgift til folketrygden ikke bør settes høyere enn 1,8% (for å dekke helsedelen av folketrygden). Dette var en av mange protester fra NPF mot at trygdeavgiften for pensjonister ble forhøyet til vilkårlige 3% i 1992. Det var et brudd på forutsetningene ved innføringen av folketrygden at pensjonister nå skal avkrevs å betale sin egen folketrygd en gang til.

Brevet fra Finansdepartementet ble tatt inn i NPFs organ «Pensjonisten» nr. 5/1995, og redaktøren utlyste en konkurranse blant leserne om noen kunne forklare hva finansministeren mente. Det kom ingen forslag til forklaring. I ettertid kan det se ut som om vi her har kimen til den strategi som nå er under utfolding: Man søker å omdøpe trygdeavgiften til en skatt som et ledd i arbeidet med å bortforklare sammenhengen mellom innbetalinger og utbetalinger i folketrygd-systemet. Så vil veien ligge åpen til gradvis å fortsette å øke avgiften til folketrygden for pensjonister til samme sats som for yrkesaktive, for tiden 7,8%.

Eksempel nr. 2 er et brev til NPF datert 25. november 1998 fra Sosialdepartementet (tatt inn på midtsidene uten vedlegg). I et møte med departementet 10. november 1998 så det endelig ut som om man skulle få en løsning på problemet «Negativ effekt», betegnelsen på et forhold der en bestemt gruppe enker taper betydelige beløp hver måned pga. uheldige utslag av samordningsreglene. NPF har hamret på problemet i årevis. Det har vært tatt opp i Stortinget flere ganger, og det dukker med jevne mellomrum opp i pressen når journalister blir oppmerksomme på grelle tilfeller.

«Aftenposten» tok et konkret tilfelle opp på lederplass 2. juli 1998 under overskriften «Når lov fører til urett»:

«Så urettferdig kan samordningsloven slå ut at Astrid Lundahl ville fått 2687 kroner mer i måneden om hun bare kunne bli kvitt alle pensjonspoengene hun har tjent opp i folketrygden. Hun er rammet av en såkalt «negativ effekt» i det uoversiktlige regelverket for samordning av pensjoner. Jo flere pensjonspoeng, jo mindre utbetalt pensjon. Man skulle egentlig ikke tro det var mulig å utarbeide et regelverk som gir slike virkninger. Men regelverket er der. Og det verste ved det hele er at både regjeringsapparat og Stortinget gjennom en rekke år har vært klar over urimelighetene uten at man har maktet å ordne opp. .... Nå er det sannelig på tide å skjære igjennom.»

I møtet med Sosialdepartementet 10. november ifjor trodde man, som nevnt, at nå var løsningen nær. Men så kom det ovennevnte brev fra departementet. De som sitter i DET KGL. SOSIAL- OG HELSEDEPARTEMENT og forvalter dette lovverket og praktiseringen av det, hva slags mennesker er de?

Henrik Jørgensen

Vervingskampanjen/1998 i Telepensjonistenes Landsforbund

På landsstyremøtet 9.9.98 (sak 30/98) ble det besluttet, som et ledd i vervingskampanjen, å trykke «Telepensjonisten» nr. 3/98 i et opplag på ca. 9000 eksemplarer. Denne særutgaven av bladet ble distribuert til både medlemmer og telepensjonister som pr. september/98 ikke var medlemmer av forbundet.

I underkant av 5000 blader ble distribuert til ikke-medlemmer. Av disse kom et stort antall (ca. 300) i retur p.g.a. feiladresseringer o.l. Vi kan derfor regne med at ca. 4700 ikke-medlemmer blant telepensjonistene mottok bladet og derved ble direkte oppfordret til å melde seg som medlemmer (forutsatt at de leste innholdet).

Resultatet av vervingskampanjen ble 245 nye medlemmer som har meldt seg inn i lokalforeningene i perioden 1.10.98-31.12.98. (Vi ser da bort fra et mindre antall nye medlemmer som resultat av vervingstiltak som noen få av lokalforeningene satte igang i egen regi tidligere på året). Resultatet utgjør ca. 5,4% positiv respons.

De foreningene som har oppnådd de beste resultatene er: Trondheim: 45, Helgeland: 29, Oslo: 28, Bergen: 26.

Ved utgangen av 1998 hadde forbundet tett opp under 4000 medlemmer, hvilket gir en organisasjonsprosent på ca. 45 av totalt antall telepensjonister (ca. 9000).

Kostnader til vervingskampanjen:

Utgifter til trykking, adressering og postsending av ekstra opplag av «Telepensjonisten» nr. 3/98 samt diverse andre utgifter i forbindelse med vervingskampanjen ble tilsammen kr. 39.366,-.

Aldersfordeling

Den langt største andel av de nye medlemmene er i aldersgruppen 60-69 år. 4 nye medlemmer er over 80 år, 10 er under 50 år.

Antall nye medlemmer fordelt på foreningene framgår nedenfor.

Nye medlemmer i 4. kvartal 1998 i Telepensjonistforeningene:

Forening	Nye medl.
Arendal	3
Bergen	26
Drammen	7
Gjøvik	4
Glåmdal	2
Gudbrandsdal	2
Hamar	4
Haugesund	2
Helgeland	29
Kristiansand	3
Kristiansund	4
Larvik	2
Lillehammer	2
Lillestrøm	6
Molde	9
Nord-Østerdal	2
Ofoten og Sør-Troms	5
Oslo	28
Ringerike	4
Salten	1
Sentrale Enheter	4
Skien	4
Stavanger	9
Tromsø	10
Trondheim	45
Tønsberg	9
Valdres	3
Østfold	14
Ålesund	2
SUM	245

T.L. 27.1.99

Telepensjonistenes Landsforbund – medlemstall i tilsluttede foreninger pr. 31.12.98:

Forening	Antall medl.	Forening	Antall
Arendal	54	Ofoten/Sør-Troms	127
Bergen	387	Oslo	653
Drammen	95	Ringerike	43
Gjøvik	65	Salten	102
Glåmdal	63	Sandefjord	38
Gudbrandsdal	38	Sentr. Enheter	242
Hamar	80	Skien	90
Haugesund	103	Sogn og Fjordane	83
Helgeland	101	Stavanger	135
Kristiansand	108	Steinkjer	60
Kristiansund	80	Tromsø	103
Larvik	33	Trondheim	289
Levanger	31	Tønsberg	141
Lillehammer	74	Valdres	55
Lillestrøm	68	Østfold	154
Lofoten	39	Ålesund	88
Molde	57	Sum pr. 31.12.98	3948
Namsos	36	Økning i året 1998:	273
Nord-Østerdal	33		

En spore til andre?

I oppstillingen fra forbundet om resultatet fra vervingskampanjen, finner vi at Helgeland lokalforening på få uker nesten har doblet sitt medlemstall fra 54 til 101 medlemmer. Hvordan i all verden har de klart det?

Jeg ringte foreningens leder, Evald Hagenes, i Sandnessjøen for å få en orientering fra ham om hvordan han hadde gått frem. Han hadde liten lyst til å skrive, men svarte gjerne på spørsmålene mine som var:

– Hvordan har du på så kort tid klart nesten å doble antall medlemmer i foreningen din?

«Det var ikke så vanskelig. Vi gjorde et fremstøt mot Brønnøysund og Mo i Rana.»

– Men hvordan fikk du samlet alle disse pensjonistene? Averterte du i lokalavisen?

«Nei, det er ikke så store stedene noen av dem. Vi ringte noen telepensjonister vi kjenner, og dermed gjorde jungeltelegrafan resten.»

– Men hvor hadde dere møtene? Leide dere lokaler eller holdt dere møtene privat?

«I Brønnøysund var vi på et hotell, men i Mo i Rana fikk vi låne messen. Du, jeg må løpe, for jeg skal med en buss. Jeg skal til Lillehammer for å feire femårsdagen for OL-prosjektet jeg var med på. Jeg er tilbake mandag, for da er det årsmøte i en av de tre foreningene jeg er leder for. Forresten, nå midt i februar har vi 103 medlemmer i pensjonistforeningen.»

Dermed rakk jeg ikke å få spurt ham om hva han hadde snakket om på pensjonistmøtene, men jeg skulle anta at han fortalte om foreningens drift, om det sosiale samværet med kolleger, om turer og om Landsforbundets sentrale funksjon, og dessuten om Norsk Pensjonistforbund som er det eneste forbundet som har forhandlingsrett med Staten for alle pensjonistene.

Kan Helgelandsforeningen være et eksempel for dere som har et eller flere tettsteder i nærheten uten noen medlemmer der, prøve å få til noe lignende tro?

Liv

Problemer med ISDN-tilknytning?

I «Telepensjonisten» nr. 4 leste jeg artikkelen om ISDN-tilknytning for telepensjonister som har tjenestemannsabonnement. Syntes tilbudet var så godt at jeg bestemte meg for å henge meg på dette. Men jeg følte at jeg trengte litt opplysninger om hvordan jeg skulle gå fram for å få dette ordnet. Det viste seg å være meget vanskelig å finne noen på telefonen som kunne gi meg et fornuftig svar. For en privatkunde er labyrinten i Telenor blitt så kompleks at det er nesten umulig å finne fram til den personen man gjerne vil snakke med. Det som hendte meg når jeg prøvde å få litt hjelp var følgende:

I telefonkatalogen leser jeg: «Har du spørsmål vedrørende abonnement og tjenester, ta kontakt med kundeservice nr. 140.» Ringte 140 og fikk svar fra en dame som presenterte seg med å svare: «Kundeservice.»

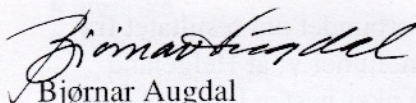
Under samtalen kom det fram at hun svarte fra Hammerfest. Jeg fortalte hva jeg hadde på hjertet og spurte hvordan jeg skulle gå fram. Dessverre sa hun, jeg kan nok ikke hjelpe deg. Har aldri hørt om noen avtale om at telepensjonister med tjenestemannsabonnement kan gå over til ISDN med redusert pris. Spurte henne så hva jeg da skulle gjøre, men det visste hun ikke. Hun ble også spurt om hun visste om noen personer i Tromsø jeg kanskje kunne kontakte, men til det svarte hun at det ikke var noen personer i Tromsø som stelte med privatkunder, bare bedriftskunder der.

Prøvde meg igjen på telefonkatalogen og ringte Telehusene i Tromsø og forela personen mitt problem. Han svarte at han ville sette meg over til

Telebutikken og det endte opp med bare opptatt-signal. Ventet en stund og la på. Slo nummeret til Telehusene på nytt og fikk da til svar at jeg ville bli satt over til Gjøvik. La da på røret og ventet en stund. Neste forsøk lyktes jeg å få kontakt med Telebutikken. Personen spurte hva det gjaldt og jeg forklarte hva jeg ønsket å få svar på. Det kan jeg ikke hjelpe deg med, har aldri hørt om dette før. Jeg kan sende deg noen brosjyrer så du kan finne ut hva ISDN er for noe. Det behøver du ikke for jeg vet hva ISDN er for noe, svarte jeg. Men er det ingen personer i din nærhet som kan tenkes å kunne hjelpe meg prøvde jeg meg igjen. Det vet jeg ikke noe om var svaret. Det var da jeg ringte til redaktøren av «Telepensjonisten» i håp om å få noen tips der. Hun styrte meg over til landsstyrets leder. Han lovt meg å ta opp problemet sentralt for å få en løsning.

At det kan oppstå svikt i et eller annet ledd i informasjonskjeden, det er ikke vanskelig for meg å godta, men at kundeservice er helt uteglemt i Telenor AS, det forundrer meg.

Med vennlig hilsen

Bjørnar Augdal
tidligere radioinspeksjonstjenesten

Lederens merknad:

Flere har hatt lignende opplevelser som vår innsender og har meldt fra om dette til forbundet. Saken er tatt opp med Telenor for å få sendt direktiver til telehusene og abonnenttjenesten, Abonnement.

Orientering fra Telenor: Se side 17.

! Telenor innrømmer dårlig kundeservice og at selskapets organisering har virket forvirrende på kundene. Nå skal selskapet omorganiseres slik at det skal være lettere å være kunde. Telegigantens gamle enheter skal opphøre og samles i en ny divisjon som skal hete Telenor Norge. (NTB)

Hefte om telefonapparatsystemer og om manuelle og automatiske hussentraler

Finn Jahren

Det viser seg at det ikke finnes noen samlet oversikt over det utstyr som Telegrafverket/Televerket tilbød næringslivet og offentlig forvaltning som hjelpemidler i telekommunikasjonstjenesten. Dette ønsker Norsk Telemuseum å gjøre noe ved og vil lage et hefte med beskrivelse av funksjonene for de enkelte utstyr.

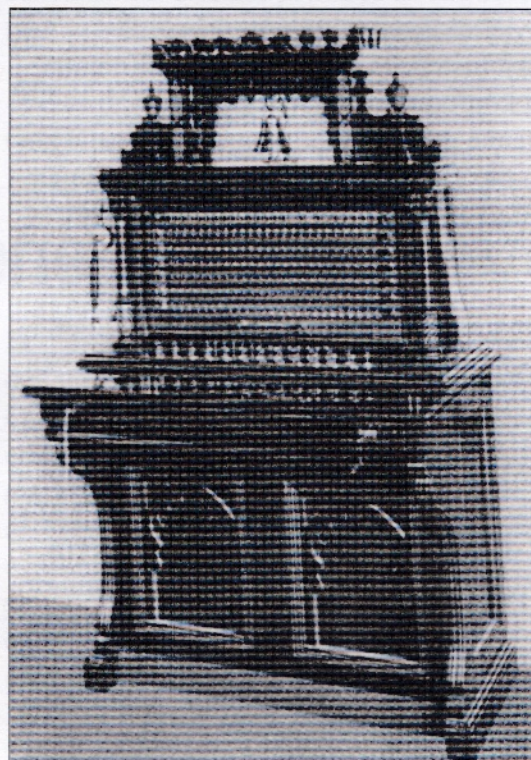
Forarbeidene til dette heftet er begynt, men datainnsamlingen er vanskelig fordi opplysningene ligger svært spredt. Det ser ut til at den beste kilden er de medarbeiderne som arbeidet med dette utstyret i det nevnte tidsrommet. Manuelle hussentraler, d.v.s. sentralbord med eller uten snorer, er det første utstyret som Telegrafverket tilbød til hjelp for denne type abonnenter. Kildene sier imidlertid lite om dette. Av et rundskriv fra 1918 går det frem at abonnentene eide sentralene selv, så det var tydeligvis et alternativ i den tiden.

Ønskene om automatisk hussentral grep om seg i siste halvdel av 1920-årene. Da kunne det fremstilles automatiske hussentraler til overkommelig pris. Automatiske hussentraler var mer effektive enn de manuelle – samtale fra internapparat til internapparat kunne settes opp ved hjelp av nummerskive på internapparatet. For det annet kunne en fra internapparatet få tak i ledig bylinje ved å slå et siffer på nummerskiva – i alminnelighet 0. Ved å få installert automatisk hussentral sparte kunden sentralborddamen for en god del arbeid. For inngående anrop på bylinjene måtte hun fortsatt sette opp riktig internapparat. Ja, noe av dette arbeidet ble enkelte sentralborddamer også spart for i begynnelsen av 1970-årene da det ble produsert automatiske hussentraler med innvalg. Hvis den som anropte visste innternnummeret til den person han skulle snakke med, kunne han slå det direkte. Dette var service til kunder med mer enn 300 internapparater, men Televerket tapte på det – for det første fordi tellerskrittene først begynte å løpe når internapparatet svarte, og for det annet spiste innvalgsentralene av katalog-

nummerreserven i det sekssifrede nummersystem. Bruken av innvalg fremskyndet overgangen til åttensifret nummersystem.

Telefonapparatsystemer var vesentlig omstillingstelefoner og serietelefoner. Dette er utstyr for mindre bedrifter, men kunne også brukes som internapparater ved hussentraler. Salget av serietelefoner tok virkelig av da ATEA kom med sine grå apparater med fire bylinjer og opptil ti apparater med to samband fra apparat til apparat. Det var ikke nødvendig med sentralborddamen, men det var en mulighet. Særlig brukbart ble det da Telegrafverket konstruerte et opptattlampetabell slik at en sentralborddamen kunne se hvilke apparater som var opptatt. Dette systemet ble svært populært, og salget gikk strykende.

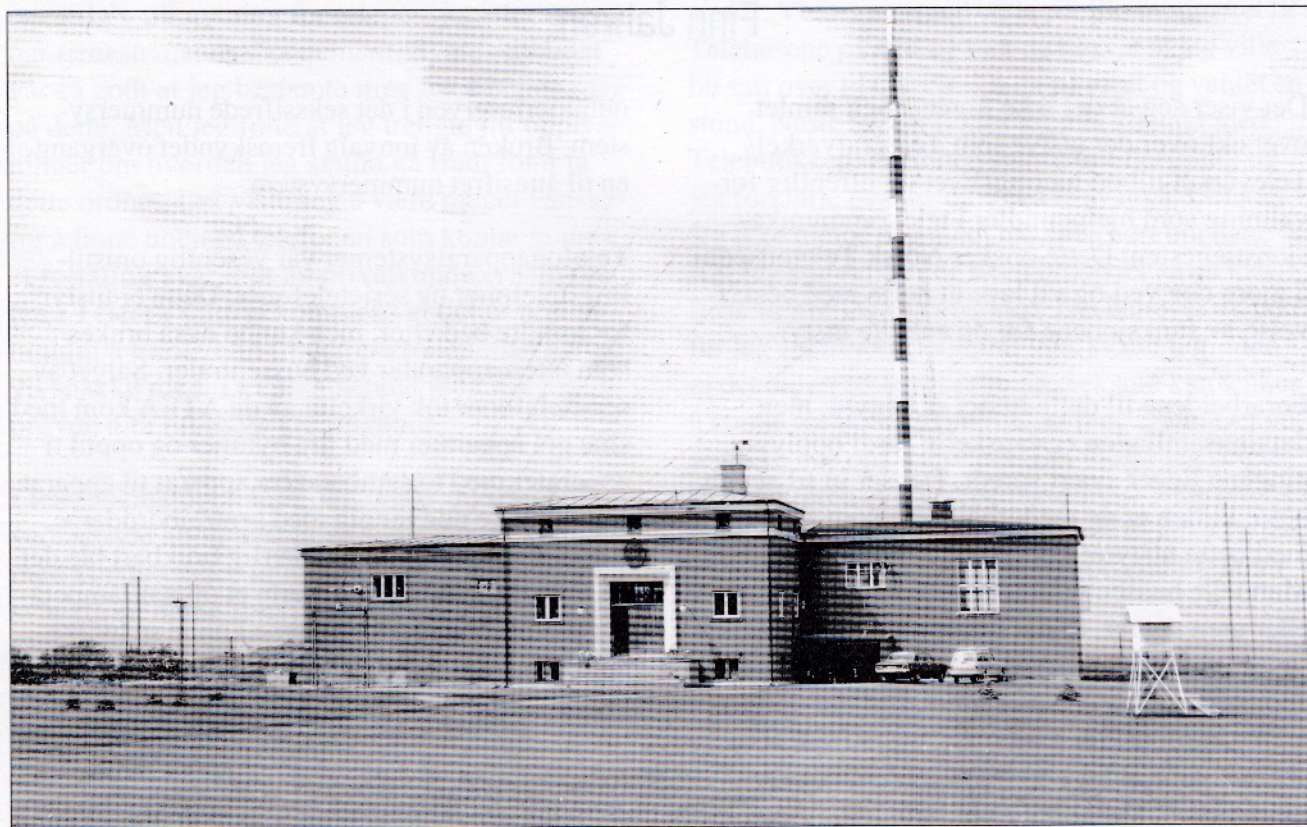
Arbeidet med et slikt hefte pågår, og ventes ferdig i slutten av inneværende år eller i begynnelsen av 1999.

Staslig manuell hussentral fra 1905 produsert av L.M. Ericsson

Minner fra Radiotjenesten

Gjensyn med Jeløy Radio

Foranledningen til denne artikkelen er et besøk som jeg deltok i som medlem av landsstyret for Telepensjonistenes Landsforbund, til Telenor kurs- og konferansesenter, Jeløy Radio, høsten/1998. Denne gamle hederskronede radiostasjonen som ble satt i drift i 1931 og var bemannet helt fram til 1994, er nå bygget om til et flott kurs- og konferansesenter for Telenor.

I hovedbygningen hvor radiosenderne tidligere var plassert, er det nå resepsjon, auditorium, spisesal, flere møterom (med navn etter stasjonens tidligere radiodestinasjoner: Lima, Buenos Aires, Shanghai m.fl.). Flere av veggene er dekorert med klenodier av gamle radiatorer. Den gamle låven er ominnredet til et betydelig antall rom for overnatting og en egen museums-avdeling. På den praktfulle tomten som Telenor eier, er antennemastene og antennene bevart. I det hele tatt har Telenor her etablert et kurs- og konferansesenter som bedriften har all grunn til å være stolt av og som samtidig kan stå som et kulturminnesmerke over en viktig epoke i Televerkets

historie. Ombyggingen er foretatt med pietetsfølelse for stasjonens tidligere virksomhet.

Jeløy Radio har vært en viktig del av Televerkets teknologiske historie: De internasjonale radiosambandene. Alt i 1919 fikk Norge som det første nordiske land radiotelegrafsamband med USA via den berømte langbølgesenderen (gnistsenderen) som var plassert på Ullandhaug ved Stavanger. Etter at denne senderen ble nedlagt, overtok Jeløy Radio i 1931 som Televerkets senderstasjon for de internasjonale radiosamband på kortbølge. Etter hvert ble det etablert faste radioforbindelser med en lang rekke land i Europa, Amerika og Fjerne Østen. Det norske televerket hadde økonomiske fordeler i det daværende internasjonale takstsystemet av å etablere direkte radiosamband mot andre land i stedet for å la trafikken gå i transitt.

Forbindelsen mellom Svalbard og fastlandet ble også formidlet via Jeløy radio og Ski mottaker- og målestasjon inntil telesattellittene overtok.

I 1946 anskaffet Televerket eget sender- og mottakerutstyr for overføring av telefonsamtaler (visstnok finansiert over Marshallhjelpen) til Jeløy, den såkalte «Amerikatelefonen». Dette utstyret var i bruk helt fram til 1967. Stasjonen hadde også muligheter for overføring av bilder (faximile) via radio til/fra Amerika. Dette var forløperen for nåværende telefax.

I en periode ble en langbølgesender (LCH) brukt for formidling av stoff fra NTB til avisene som mottok på en såkalt Hellskriver.

Radiotelegrafsambandene ble operert i «trekan-ten» Jeløy Radio, Ski mottaker- og målestasjon og Radiosentralen (RC) i Oslo som ekspedisjonssentral.

Besøket på Jeløy Radio vekket for min del til live minner fra de årene jeg seilte som radiotelegrafist i utenriks fart (1953-57) og senere arbeidet på Radiosentralen. Et viktig kommunikasjonsledd mellom norske skip i utenriksfart og Norge var de daglige sendinger av Norsk radiopresse (PX). Disse sendinger i telegrafi gikk over Jeløy Radios kraftige sendere som nådde fram til de fleste farvann jorden rundt. Det ga en god følelse av kontakt med Norge når Jeløy Radios kallesignal LCJ på 9980 kHz «tikket» inn. Som man forstår, var dette lenge før telesatellittenes tid. For yngre telefolk virker nok denne kommunikasjonsformen noe primitiv, men den funksjonerte: Man hadde forbin-

delse mellom skip og land, og meldinger og nyheter nådde fram.

Jeg begynte min tjeneste i Televerket i 1957 da jeg kom inn på et radiorekrutteringskurs som ble holdt for personer med radiosertifikat og noen års praksis som telegrafist i handels-flåten eller Forsvaret. Etter kurset ble elevene utplassert til Radiosentralen eller en av kystradiostasjonene.

Bemanningen på Radiosentralen var på det meste opptil ca.40 personer som gikk i døgn-kontinuerlige turnusvakter. Telegramtrafikken over RC var på 1950-tallet svært høy. Jeg husker Radiosentralen som en særdeles trivelig arbeidsplass med gode kolleger. Mange av dem som arbeidet der, er idag medlemmer i Telepen-sjonistenes Landsforbund.

Som kjent varer ingenting evig. Etter hvert som de oversjøiske samband ble mer og mer utbygget med sjøkabel og tele- satellitter, avtok radiotelegrafsambandenes betydning, og Radiosentralen ble nedlagt i 1971. En interessant epoke i Televerkets historie var dermed avsluttet.

Jeløy Radio fortsatte sin virksomhet ennå i en 20 års periode etter RC's nedleggelse. Noen av senderne var i denne perioden i bruk som supplement til Rogaland Radios sendere.

Odd Kjølstad
Odd Kjølstad

Plukk fra årsrapportene

Oslo var først ute med sin årsrapport denne gangen. Foreningen har pr. 31. desember 653 medlemmer. Forbundets vervekampanje skaffet foreningen 25 nye medlemmer.

De har holdt 11 styremøter og 9 medlemsmøter. På møtene har de hatt kåserier om Petter Dass, Alf Prøysen, Oslo historie mot 1000 års jubileet bl.a. Tilsammen har det vært 648 medlemmer tilstede på disse møtene.

Foreningen har en rekke arrangementer for sine medlemmer, bl.a. Bingo som innbrakte foreningen kr. 35.000,- etter vaktjeneste av 47 medlemmer.

De har hatt 10 turer, flere var til utlandet. Flest deltakere samlet 3 dagers tur til Kiel med 125 og dagstur til Charlottenberg med 88. Foreningen arrangerer også spasereturer i skog og mark, kalt «Den gylne spaserstokk», byvandring, trim og formidler teaterbilletter. De har også en bridge-gruppe hvor det er plass til flere, skriver de. Summen av registrerte deltakere ble ca. 2000 takket være en fin innsats fra komiteer/grupper og enkeltmedlemmer.

Liv

Bestemortelefonen

Da jeg var liten hadde bestemor telefon! Hun sveivet på et håndtak, og fikk kontakt med damen på sentralen. Så sa hun hvilket nummer hun skulle ringe til og la på. Så ble hun ringt opp igjen litt senere, når forbindelsen var i orden. Fem år gammel hadde jeg ikke noe klart bilde av hvordan telefonen fungerte, men kontakten med damen på sentralen, og det at vi så telefonledningene langs veien, fikk meg til å tenke ut løsningen: Inni i ledningene satt det mange bitte, bitte små damer side om side. Når bestemor sa: «Døkk får levva», som avskjedshilsen til onkelen i Trondheim, så var det de bitte, bitte små damene inne i telefonråden som sendte beskjedden hviskende fra den ene til den andre over fjellet og opp til onkelen som studerte på NTH.

Nå er det gått rundt 30 år siden den gang, og jeg har forstått at telefoniteknologien er noe annerledes enn hva jeg trodde. I dag er bestemors sveivetelefon borte sammen med telefonrådene og damene på telefonsentralen. Dagens bestemødre har mobiltelefon og PC med Internett. Vi kan snakke med hvem vi vil når vi vil hvor vi vil, og snart kan vi se dem også. Det er så flott og fint alt sammen, og enda bedre blir det helt sikkert.

I hverdagen er den teknologiske utviklingen utvilsomt til både glede og nytte. Vi kan velge og vrake i et utvalg av tjenester som vi for få å siden ikke ante at vi noen gang ville komme til å ønske oss, og det til priser som bare blir lavere og lavere. Tilbud og tilgang gjør oss til fråtsere i teleteknologi. Vi har dingser og bomser over alt, hjemme og på jobb, i bilen og på hytta, i lomma og i stresskofferten.

Man skal ikke være teknologinostalgiker. Men det var forskjell på den gang da og nå. Da samlet familien seg høytidelig i finstua for at bestemor skulle ta en sjelden og kostbar rikstelefon til en onkel på den andre siden av fjellet. Nå småløper en bestemor nedover Karl Johan, mens hun snakker med sitt barnebarn i mobiltelefonen. Men det viktigste er beholdt – telefonene gir oss muligheten til å holde kontakten med andre mennesker.

Men en ting jeg lurer på: De bitte, bitte små damene som sørger for at telefonsamtalene kommer frem, hvor er de nå som telefonlinjene er borte?

Øivind Loraas

Hallo – alle saman!

Når ho «Astri frå Valdres» i «Telepensjonisten» nr. 3/98 presangterte meg som lagets fyrste æresmedlem (ikkje fordi eg har gjort nokor stor personleg innsats – men berre fordi eg er den eldste i laget) – fekk eg hug til å skrive lite til dette fine, koselege bladet vårt.

Ja då, eg er fødd i 1909, har gjenomgått alle faser – frå leiebetjening, landstelefonist til styrar på Grindaheim Rikstelefonst.

Eg er frisk, har sertifikat og bil, som eg berre brukar til nyttekøyring her i heimbygdi mi, Vang i Valdres. Men når eg andre onsdagen i kvar månad skal til møte på Fagernes, får eg fylgje Vesla Bø, som overtok styrarjobben då eg slutta. No er ho og pensjonist, har god, varm

bil – og ser til med meg, om det trengst. Eg ser fram til desse onsdagane, berre dette å få seg ein Fagernes-tur er bra. Og når me då møtest på Fagernes Turisthotell, som må vera sjølve storstøga i Valdres, då blir det ei fin avveksling frå det daglege. Det er stor trafikk på dette hotellet, men me får vera åleine i den fine «Valdres-støga», der ho Astri styrer med stø hand, fortel, orienterar – og inspirerar.

Det var gildt at ho og Vesla fekk meg med på dette, og at eg, som er gammal, kan få kjenne meg heime millom alle desse koselege damor, som eg før kjende berre som stemmor og signaturar.

Beste helsing og takk frå
ho Berit Kvæle

Eksempel på tåkelegging, ref. side 3

DET KONGELIGE FINANS- OG TOLLDEPARTEMENT

STATSRÅDEN

Norsk Pensjonistforbund
Henrik Ibsens gt. 7
0179 Oslo

NOR	
72	
ARKI	

1.9.95

Det vises til orienteringsmøtet om folketrygdavgiften med Norsk Pensjonistforbund (NPF) og Landsorganisasjonen i Norge (LO) onsdag 21. juni 1995, og notat fra NPF om pensjonistenes avgift til folketrygden fra 7. mars 1995.

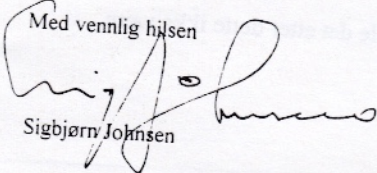
Slik folketrygden er utformet skal den virke omfordelende mellom inntektsnivåer, mellom generasjoner og mellom kjønn. Folketrygden sikrer alle pensjonister en viss minstestandard uavhengig av tidligere inntekt før pensjonering. Samtidig er folketrygdsystemet basert på å gi pensjonsrettigheter i form av opptjente pensjonspoeng, som er basert på inntekten i den yrkesaktive perioden. Dette gjør folketrygden til et fullverdig inntektssikringssystem for alle pensjonister. Folketrygden er ikke bygd opp ved at premiene (trygdeavgiftene) tilpasses kostnadene enkelte pensjonistgrupper påfører folketrygden. Det er heller ingen entydig sammenheng mellom innbetalt beløp og utbetalt pensjon for den enkelte.

Regelverket for folketrygdens ytelser har år for år vært mer stabilt enn reglene for det som i dag er trygdeavgifter og øvrige folketrygdinntekter. Budsjetteknisk har en bl. a. lagt inn og siden tatt ut større deler av finansieringen av helsetjenester fra folketrygden. Dette illustrerer at det ikke har vært noen klar sammenheng mellom de samlede innbetalingene som budsjetteknisk posteres som trygdeavgifter mv., og de samlede ytelsene folketrygden gir. Dette har bl. a. sammenheng med folketrygdens omfordelingsmålsetninger.

De samlede utgiftene i folketrygden er hvert år større enn det som blir betalt inn i trygde- og arbeidsgiveravgift. Budsjettmessig dekkes differansen mellom det som budsjetteknisk posteres som inntekter og utgifter i folketrygden, gjennom overføringer fra statsbudsjettet. Selv om det som en del av skattesystemet inngår en separat trygdeavgift, er den en integrert del av det samlede skatteopplegget som finansierer pensjoner, helse, omsorg og andre offentlige utgifter.

Den direkte skatten, arbeids- og trygdeavgiften er videre søkt utformet slik at de i størst mulig grad skal ivareta skatteevne og fordelingspolitiske hensyn. Det vil videre være vanskelig å "øremerke" f.eks. trygdeavgiftene ut fra den enkeltes, eller gruppens behov for offentlige tjenester, så som helsetjenester og omsorg. Dette er et behov som vil variere over tid, samtidig som "forbruket" av f.eks. helsetjenester vil være ulikt fra person til person. Dette tilsier at skatte- og avgiftssatsene må fastsettes ut fra et helhetssyn, så også med trygdeavgiften for pensjonister.

Med vennlig hilsen

Sigbjørn Johnsen

Eksempel på tåkelegging, ref. side 3

DET KGL. SOSIAL- OG HELSEDEPARTEMENT

KONTOR: EINAR GERHARDSSENS Plass 3 - TELEFON: 22 24 90 90
POSTADRESSE: POSTBOKS 8011 DEP. 0030 OSLO
TELEFAKS: 22 24 95 75

Norsk Pensjonistforbund
Henrik Ibsensgt. 7
0179 Oslo

NORSK PENSJONISTFORBUND
20. NOV 98
42. 1. 2

REF.

VAR REF.

98/05324 AaR/BW

DATO

25 .11.98

SAMORDNING AV TJENESTEPENSJON MED TILLEGGSPENSJON FRA FOLKETRYGDEN TIL GJENLEVENDE EKTEFELLE

Vi viser til brev av 5. november 1998, og til møtet i departementet den 10. dm.

Møtet var nyttig for å få en nærmere avklaring av punkt vi har ulik forståelse av. Stort sett er det enighet om at det er uheldig at noen kan tape samordningsmessig på opptjening i folketrygden.

Som presisert på møtet mener vi at saken ikke gjelder praktisering av samordningsloven, men spørsmål som vil kreve lovendring.

I Stortingets spørretime den 18. november i år, tok stortingsrepresentant John Alvheim opp samme spørsmål. Sosialministeren svarte at hun håper å få lagt den aktuelle problemstillingen fram som en særskilt sak for Stortinget før jul, slik at Stortinget kan handsama saken våren 1999.

Departementet vil gjerne understreke følgende:

Gjeldende rett

Samordningsloven § 23 ble endret slik den nå lyder ved lovendringer i 1989 og 1992. Lovbestemmelsene tilsier at det skal være samsvar (parallelitet) mellom egen tjenstepensjon og egen opptjening i folketrygden. Videre skal det være samsvar mellom etterlattepensjon fra tjenstepensjonsordningen og avdød medlems opptjening i folketrygden.

Statens Pensjonskasse fikk ved den såkalte Lassung-dommen i 1995 medhold i at såvel folketrygdlovens bestemmelser om kombinert tilleggspensjon som samordningsloven § 23 nr 2 praktiseres korrekt av pensjonskassene i offentlig sektor. Statens Pensjonskasse hadde forut fått medhold i Trygderetten og Eidsivating lagmannsrett.

Noen rettsusikkerhet skulle det etter dette ikke være.

Spørsmål om endringer i regelverket for å «lempe» på samordningen

I 1992 ble det gitt hjemmel i samordningsloven for at Kongen kan gi forskrift om lemping av samordningen "i tilfelle hvor tilleggspensjonen i folketrygden er lavere enn tilleggspensjon fastsatt under hensyn til begge ektefellers opptjening."

Slik forskrift er ikke gitt. Det har vist seg vanskelig å få til en praktisk særorordning. Som kjent avviste stortingsflertallet den såkalte "fridelsøsningen" som en generell ordning, det vil si at all tilleggspensjon som ektefellen til den som er medlem i tjenestepensjonsordningen (ikke-medlemmet) har tjent opp i folketrygden, skal holdes utenfor samordningen som en fridel.

En arbeidsgruppe som ble satt ned i 1992 frarådet av administrative grunner en spesiell lempingregel i 1994. Det samme gjorde Samordningsutvalget i 1995.

I høringsrunden for Samordningsutvalgets innstilling våren 1996 fikk en "lempingsregel" heller ingen tilslutning. Stort sett er det bred oppslutning til samordningsreglene fra 1989, såvel fra arbeidsgiverorganisasjonene som arbeidstakerorganisasjonene og fra pensjonskassene som administrerer ordningene. Norsk Pensjonistforbund er av en annen oppfatning.

Ved behandlingen av Dokument nr. 8:66 (1995-96), jf Innst. S. nr. 66 (1996-97), vedtok Stortinget følgende "forslag fra stortingsrepresentant John Alvheim om å sørge for riktig praktisering av samordningsloven slik at ingen kan tape på å ha opptjent pensjonspoeng i folketrygden – oversendes Regjeringen for vurdering og oppfølging i forbindelse med arbeidet med Samordningsutvalgets innstilling og lovforslag."

Samordningsutvalgets innstilling inneholder forslag som både Administrasjons- og arbeidsdepartementet og Sosial- og helsedepartementet arbeider med, men som av ulike grunner tar tid.

I den forbindelse vil vi ellers vise til arbeid som departementet har fått utført fra regjeringsadvokat Bård Tønder og aktuar Annar Petersen. Utredningen fra aktuar Petersen er en direkte videreføring av forslag som representanter for Landslaget for offentlige pensjonister selv vurderte, men som Landslaget høsten 1997 orienterte departementet om at man hadde fått betenkeligheter til.

Spørsmål om hvilken løsning Pensjonistforbundet går inn for

Pensjonistforbundet uttaler i sitt brev av 5. november 1998 (nederst på side 3) at "Som kjent er det en avgrenset gruppe som rammes av tapsbringende opptjening ..."

Ut fra de uttalelser og eksempler Norsk Pensjonistforbund har kommet med, er vi noe i tvil om gruppen er særlig avgrenset. Ett vår oppfatning kan det framover gjelde stadig flere.

Slik vi ser det, mener forbundet at tjenestepensjonsordningen i en viss grad skal kompensere for at folketrygden *ikke* utbetaler både full egenpensjon og 55 prosent av avdødes tilleggspensjon til gjenlevende ektefelle. Det blir

konsekvensen dersom tjenstepensjonsordningen ikke skulle kunne gjøre fradrag for egen opptjent tilleggspensjon i egenpensjonstilfellene, og 55 prosent av avdødes tilleggspensjon i tjensteetterlattepensjonstilfelle.

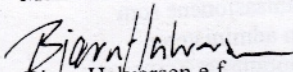
Vi vil be Norsk Pensjonistforbund klargjøre om det er det mindretallsforslaget som ikke fikk tilslutning i Stortinget i 1989 som man fortsatt krever (fridelsøsningen). Vi viser til Regjeringsadvokatens omtale på side 19 og 25 i hans utredning.

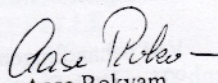
Dersom departementet har misforstått, ber vi Pensjonistforbundet klargjøre nærmere hvilken avgrenset gruppe man mener ordningen kan og bør begrenses til.

Vi viser ellers til Samordningsutvalgets vurdering av ulike alternativer, og ber om Pensjonistforbundets merknader til disse. Se vedlegg.

Departementets referat fra møtet den 10. november 1998 følger vedlagt.

Med hilsen

Bjørn Halvorsen e.f.

Aase Rokvam

Vedlegg

Kopi: Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Arbeidsgiveravdelingen

..... • (goodbye)

Morsekoden er død. Den trakk sitt siste sukk denne uken i en alder av 167 år.

Da trykket den irske radiotelegrafisten John Farrelly ut en enslig prikk fra sin stasjon i det sørvestlige Irland. Prikken sto for e, siste bokstav i ordet goodbye – farvel.

Rogaland Radio i Norge og sendere på Færøyene, i Danmark, Belgia, Island og Grønland sendte mandag kveld sine siste signaler i morse. Men det var Farrelly og hans 15 kolleger ved senderen på Valentia-øya ved irske kysten som fikk æren av å avslutte historien.

Telegrafi basert på morsealfabetet skal erstattes med et satellittbasert Mayday-system. Alle skip på over 300 tonn dødvekt må heretter ha utstyr for sending og mottak av disse elektroniske nødsignalene, mens mindre fartøyer kan beholde sitt gammeldagse morseutstyr til kommunikasjon seg imellom.

Overgang

Enkelte radiostasjoner vil fortsette å lytte etter nødsignaler i morse, men bare i en meget kort overgangsperiode. Enkelte av skipskommunikasjonens veteraner, blant dem John Farrelly, er nokså skeptiske til utviklingen, selv om de innser at den ikke lar seg stanse.

Morsealfabetet ble oppfunnet i 1832 av den amerikanske portrettmaleren Samuel Morse. Ideen var like enkel som den var genial: Gjennom et system av lange og korte strømimpulser – prikker og streker – kunne man stave

fram meldinger gjennom elektriske kabler, som snart skulle komme til å veve verden inn i et stadig mer finmasket nett. Morse-nostalgikere snakker gjerne om det klassiske signalet .../---/... – SOS – som i årenes løp har gått ut fra

«Titanic» og tal-løse, mer glemte havarister. Men i virkeligheten var morse vel så utbredt i all salgs dagligdags elektrisk korrespondanse, fra utveksling av diplomatiske noter til meldinger om tog som var forsinket.

Crippen

I 1910 bidro Samuel Morses oppfinnelse til at en av Storbritannias mest beryktede mordere, Hawley Harvey Crippen, ble arrestert om bord i skipet som skulle føre ham og hans elskerinne til USA. Kapteinen på skipet bekreftet at Crippen var om bord, britisk politi telegraferte så til sine kolleger i USA – og Dr. Crippen ble arrestert ved ankomst, sendt tilbake til London og hengt.

Men de siste årene har det vært klart at morsetelegrafien var på vei ut, for å bli erstattet med det satellittbaserte globale system for maritime nødsituasjoner og sikkerhet, GDMSS. Dette systemet ble satt i drift for mer enn ett år siden, og etter dette har bare noen hardnakkede etternølere holdt stand ved morsenøkkelen.

Mens sivile radiostasjoner holder gravøl over morsesystemet, vurderer den amerikanske marine paradoksalt nok å gjeninnføre det.

– Morse er enkelt og pålitelig og det nye systemet er avhengig av satellitter, som i en krigssituasjon kan bryte sammen eller bli satt ut av spill, sier en talsmann. (NTB-Reuters-AFP)

Brev fra Telepensjonistene Tønsberg

Skal vi fortelle litt om hva **Telepensjonistene Tønsberg** har holdt på med siden sist? Har det noen allmen interesse, tro? Vel, vi hadde et møte på Tjøme i juni, i «Villa M», dette er en tradisjon, som vi altså gjentar hvert eneste år i begynnelsen av juni. Møtene er besøkt av flere enn ellers, så også i år. Etter noen få lagssaker, pleier vi gjerne å ha et program, på siste års møte, hvor de aller fleste troppet opp med «gamle» hatter, fikk vi et utmerket foredrag av leder for «Aksjonskomitéen for offentlig ansattes pensjonistrettigheter», Irene Nordmo, som delte med oss av sine enorme kunnskaper om akkurat *det*. Og som alltid vekket det forskrekkede utrop og forferdende stønn, gisp og blikk ... (Skal vi pensjonister aldri få fred, *før vi havner i «panelet»?*) Som alltid ble det servert smørbrød, kaffe/te når folkene var passe sultne og kaffetørste, da smaker det gjerne best. Og som alltid gikk åresalget og, – senere gevinstene, godt unna. Nesten det beste av alt: Vi hadde et aldeles nydelig vær *hele dagen*, – det har ellers ikke vært tradisjon hittil i -98. Om nå rutebilstreiken var over akkurat til «Tjøme-dagen» vår, tok vi ikke risken på annet enn privatbiler, og det gikk bra, det også. Vi gleder oss allerede til neste juni!

Så fikk vi «Treffet» i boks 20. august, det kan du lese om annet sted i bladet, håper at redaktør Liv er så velvillig å rydde plass til det.

Da hadde vi ikke noe møte før 28. oktober, men da hadde vi til gjengjeld storfint besøk. Vi hadde spurt **Torolf Støyva** om å fortelle oss om Statens Pensjonskasse og dens virksomhet, det skulle *han* ha god greie på, og 57 medlemmer fikk valuta for pengene! (Han tok faktisk ikke honorar, uten at dette her bør bli oppfattet ten-

densiøst. Vi fikk et meget *godt* foredrag servert.) Etter foredraget svarte han på de få, men viktige spørsmål som ble stilt. Støyva advarte mot å tro at populistiske partier, som «slår på stortromma» når det gjelder *også* pensjonist-spørsmål, egentlig er å stole på når det kommer til avstemning i Stortinget. Det viser seg at de dessverre dilter med «dem som stemmer ned» pensjonistenes **rettferdige** krav. (Er det det som kalles å stemme subsidiært, tro? Sekr.anm.)

Etter Støyva tok Landsforbundets leder, **Henrik Jørgensen**, (som også var tilstede, sammen med sekretær **Odd Kjølstad** og «Telepensjonisten»s redaktør, **Liv Ulsbøl**), ordet, og utfordret oss om vårt kjennskap til Vestfolds representanter i Stortinget. Han ba oss kontakte dem og be om deres mening i pensjonsspørsmål, sette dem skikkelig til veggs. «Er det noe slike representanter er redd for, er det å miste plassen sin på «Tinget», sa Jørgensen, og fortsatte: «Vi får se hva vi kan gjøre med *det*. (Og *det* gleder i hvert fall *jeg* meg til! Kryptisk? OK.) Han kan vel ha atskillig rett i representantene er hysterisk redde for «å tape ansikt» ved å miste «Tingplassen»... («Korridorene, Lavinia, korridorene... Sekr.anm.)

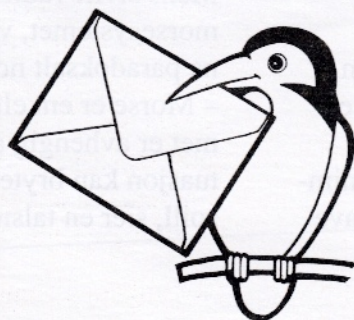
Vi avsluttet møtet aldeles tradisjonelt, kaffe og smørbrød, åresalg og gevinster.

Nå skal vi ha adventsmøte på «Midtløkken» 25. november, da blir det middag og greier. Vi ber Tønsbergpensjonistene komme, men sender ut innkalling som vanlig.

For Telepensjonistene Tønsberg

Oddrun Bjerkan

Oddrun Bjerkan, sekr

Nytt om navn – fortell andre om det

Navn er erfaringsmessig godt nytt. Derfor vil «Åpen linje» legge om personaliaseksjonen i 1999. Vi skal gi mer plass til nytt om navn i Telenor, fordi vi vet at det er noe leserne setter pris på. Til dette trenger vi innspill fra dere.

Vi skal i fremtiden gi plass til følgende typer personalia-stoff:

Jubileer

25 år i Telenor

40 år i Telenor

50 år i Telenor

Her tar vi inn korte omtaler av vedkommende, kort om karrieren og eventuelt om det skal være en markering en dag. Svært gjerne bilde!

Doktorgrader, utmerkelser, spesielle presentasjoner og annet

Ansatte som får doktorgrad, som får en forskerpris eller en annen utmerkelse for spesielt god innsats. Også Telenormedarbeidere som får andre typer priser: vinner NM i en idrettsgren, får diplom for å ha utført en redningsbragd eller som får Kongens fortjenestemedalje eller tidligere *Telenoransatte som fyller 100 år*.

Også her tar vi inn korte omtaler. Og svært gjerne bilde!

Nytt om navn

Her fortsetter vi slik vi har det i dag. Det vil si at vi skriver om ledere som skifter jobb. Og igjen – vi vil gjerne ha bilder!

Men vi skriver det ikke!

Vi vil gjerne ha inn denne typen stoff, men vi har ikke kapasitet til å skrive stoffet. Det vil altså si at vi ikke trenger tips, men tekster og bilder. Det blir som i dagsavisene – de som selv har jubileum kan skrive, eller man får venner eller kjente til å skrive for seg. Bildene vil vi ha som papirkopier eller lysbilder, helst farger men også sort/hvitt. Vi kan også ta digitale bilder tatt med digitalkamera eller skannet. Men foreløpig er kvaliteten på «hjemmedigitalisert» så dårlig at vi helst ikke vil ha det. En passe lang omtale av en jubilant er på fem, seks linjer på skjermen. Teksten kan mailes oss direkte, eller sendes på en diskett.

Stoff sendes Åpen linje på en av følgende steder:

Post: Åpen linje,

Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo

E-post: aapen-linje@s.hk.telenor.no

Kontaktpersoner: Bente Erlien, tlf. 22 77 74 69,

Gunnar Falck-Ytter, tlf. 22 77 73 23,

Øivind Loraas, tlf. 22 77 70 01.

ISDN-tilknytning i forbindelse med tjenestemannsabonnement for telepensjonister

Fra Telenor har vi mottatt følgende informasjon: Ordningen med ISDN-tilknytning for telepensjonister er slik som skissert i Telepensjonisten nr. 4/98. Det forhold at ansatte ved Telehuset ikke kjenner til ordningen, har ingen betydning da rabatten til pensjonister går på telefonabonnementet og ikke på etableringen av ISDN.

Telepensjonister med tjenestemannsabonnement har egen abonnementskode i TELSIS. Når de får ISDN, får de en ny kode som forteller at abonnementet gjelder ISDN-tilknytning med tjenestemannsabonnement, og de vil fortsatt få rabatt på abonnementet.

Telenor Privat har tidligere orientert Kundeservice om ordningen. Privat vil nå legge ut en NotaBene til Kundeservice om at telepensjonis-

ter er interessert i å skaffe seg ISDN og om de vilkår som gjelder for pensjonister med tjenestemannsabonnement. Noen informasjon til Telehuset anses ikke for å være nødvendig da det som nevnt ovenfor ikke har noen betydning om ansatte der kjenner til ordningen eller ikke.

Vi vil oppfordre telepensjonister til å anskaffe seg ISDN. Det er ingen grunn til å være engstelig for at tjenestemannsabonnementet skal bortfalle i forbindelse med etablering av ISDN, for det vil det ikke gjøre. Hvis noen likevel skulle få faktura uten reduksjon i abonnementsprisen, må det tas kontakt med Kundeservice. Eventuelle feil skal kunne rettes opp i etterkant.

Med hilsen Telenor AS

Rapport fra Telepensjonistgruppen i Narvik

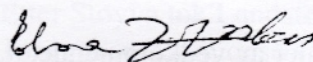
I juni 1998 møttes to medlemmer fra styret i telepensjonistforeningen Ofoten og Sør Troms og to medlemmer fra medlemmene i Narvik. Det hadde tidligere vært diskutert å danne en gruppe i Narvik, i håp om et bedre tilbud til kollegaene i Narvik, og dermed økt medlemstall. På junimøtet ble det fastsatt endel regler. Bl.a. ble det bestemt at grensene for «Narvik-gruppen» skulle følge de gamle kontroll-kretsene. Videre ble det vedtatt at Narviks representant i O.S.T. styre skulle ta kontakt med kollegaer i området og invitere til medlemsmøte og medlemskap.

Det første felles medlemsmøte ble holdt i Narvik i oktober, og det ble her enighet om at saken skulle tas opp på foreningens årsmøte i mars 1999.

Da dette er et prøveprosjekt for Telepensjonistforbundet, er vi selvsagt spente på hvordan det vil utvikle seg, og OST styre har bedt om å få referater fra møtene og virksomheten i Narvik.

Vi vedlegger rapporten som er sendt oss fra gruppens leder og referater fra møtene de har hatt.

Med hilsen

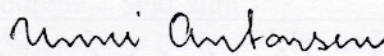
Elsa Jervan Håker,
(sekr.)

Rapport etter stiftelsen av egen gruppe i Narvik

Hittil har stiftelsen av Narvik-gruppen vært svært vellykket. Gruppen teller pr. idag 55 medlemmer. 16 medlemmer har meldt seg inn etter at gruppen ble siftet, og flere har sagt seg interessert. Vi håper på en mer aktiv deltagelse etter at vi ble egen gruppe. Som kjent er avstanden til Harstad hele 12 mil og etterhvert ble deltakelsen herfra meget dårlig. Samarbeidet med O.S.T. fungerer nå meget bra, og kontakten meget bedre. Grenseoppgangen fant vi det mest praktisk å

følge de gamle kontroll-kretsene. Vi har 8 medlemmer utenom Narvik, men håper å kunne få flere med ved å ta personlig kontakt. Dette var en orientering fra Narvik-gruppen etter ca. 4 måneders «levetid».

Med hilsen

Unni Antonsen

Speilbilde

Jeg ser at mitt hår er blitt temmelig grått,
en god del rynker har jeg også fått.
Til kontroll med øya årlig,
hørselen er også dårlig.
Tenna er borte, men har jo gebisset,
øver i speilet på det gliset.
Men tross forfallets tegn i det gamle fjeset,
står det blant rynkene noe å lese,
at pågangsmot og et godt humør,
er balsam for sjelen som aldri dør.

Oldemor

Når dagen er endt

Når allting er stille, når dagen er endt,
så sier jeg gjerne:
Å du, det er sent!
Men likevel har jeg slik lyst på litt tid
til å tenke på dagen som nå er forbi.
Bare sitte og bla meg litt gjennom den,
en dag som jo aldri vil komme igjen –
eller sitte og drømme mot stjernenes skinn –
og så legge natta
mykt mot mit kinn.

Randi S. Nilsen, Frosta

En sann Tele-historie

Limerick som tilsvar!

I Deres intervju den 6. juli med herr Arne W. Andersen forteller han: «Min søster og svoger ventet i 17 år på å få telefon. De søkte like etter krigen, og først i 1974 fikk de telefon innlagt. Da hadde de gitt opp håpet.» «Dette» – sier han videre «resulterte i følgende limerick»:

*En telefonsøker fra Fjell
syntes situasjonen var grell.*

*På venteliste stått
mens håret ble grått.*

Hva er dette for slags styre og stell?

Til dette kan en spørre: Hvilken krig er det det snakkes om? 17 år før 1974, det blir 1957, men 2. Verdenskrig sluttet som kjent allerede i 1945. Dessuten: Eldste tinger på ventelisten ved Rundtom sentral pr. 01.01.74 var fra 1970.

Well – selv om Andersen, som han heter, liker å gi et spark til de som styrer og steller, så har han vel i foreliggende tilfelle tatt munnen for full. Men i en ting er vi allfall helt på bølgelengde. Det gjelder vår kjærlighet til Limerickens strenge formkrav. Og jeg vil også si noen Pauli ord innenfor Limerickens trange trøye

*Det dårlige styre og stell
at Andersens svoger på Fjell
først fikk telefon
ved oppnådd pensjon,
det skyldes nok delvis han selv.*

*For mens søster' n din ventet de årene
og svoger' n din grånet i hårene,
fikk Rundtom sentral
for knapp kapital
bevilget av folkets kårne.*

*Dessverre kan teleetaten
kun låne penger av Staten.
Og slik kan det gå
at hår kan bli grå
for oss og for «mannen i gaten».*

Men en god løsning på telefonkøen har Astrid Strand fra Svelvik som i onsdagsavisen skriver:

*En taletrengt tykkas fra Son
hadde søkt om å få telefon,
men «verket» sa nei
det er mange før deg
imens får du ta litt mosjon»*

Hilsen telesjefen

Lunch-Academiets forklaring

Negativ effekt

Det er:

«Negativ effekt» er blitt betegnelsen på et forhold ved samordningen mellom en enkes egenopptjente stats- eller kommunepensjon og hennes egenopptjente tilleggspensjon fra folketrygden. Ofre for dette er enker etter menn som var ansatt i privat virksomhet.

Forholdet beskrives enklest ved et eksempel med runde tall: En enke har tjent opp full statspensjon og blir pensjonert med en utbetaling på kr. 12.000 pr. måned. Hun har også tjent opp tilleggspensjon i folketrygden på grunnlag av poengtall og poengår. Ingen problemer oppstår før hun fyller 67 år.

Når enken fyller 67 år, får hun honorert sin egen opptjening i folketrygden med en utbetaling på kr. 3.000 pr. måned. Nå settes det inn et samordningsfradrag på kr. 5.000 pr. måned. Dermed kommer enken hver måned til å tape kr. 2.000 fordi hun har tjent opp og betalt for sin tilleggspensjon i folketrygden.

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Jens Gjerløvsvei 32, 4841 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5807 BERGEN	55 96 80 96
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2815 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøyas veg 12, 2214 KONGSVINGER	62 81 59 61
Gudbrandsdal:	Magnhild Syrrist, Storgt. 8, 2670 OTTA	61 23 02 81
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Arne Fosse, Hervikvei 10 d, 5521 HAUGESUND	52 71 65 50
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand:	Elisabeth Angland, Koggeveien 62, 4624 KRISTIANSAND	38 08 52 78
Kristiansund:	Lisbeth Greger, Banavn. 7 b, 6514 KRISTIANSUND	71 67 28 81
Larvik:	Håkon Tryver, Helgeroavn. 16 e, 3290 STAVERN	33 19 86 88
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Egil Iversen, Bekkefaret 2 e, 2613 LILLEHAMMER	61 25 00 37
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Edith Susæg, Rich. Withsgt. 12, 8300 SVOLVÆR	76 07 06 40
Molde:	Sigrid Jordhøy, Torbjørnsveg 13, 6429 MOLDE	71 25 33 13
Namsos:	Mary Solvik, Postboks 94, 7801 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hesteskoen 2 b, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Olaug Lind-Olsen, Heggen allé 71, 9407 HARSTAD	77 06 26 30
Oslo:	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1062 OSLO	22 30 51 02
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3513 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Roald Pettersen, Postboks 228, 8001 BODØ	75 52 14 92
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Arne Tofte, Per Morksv. 18, 2005 LILLESTRØM	63 83 89 23
Skien:	Olav Hantveit, Falkumjordet 22, 3722 SKIEN	35 52 26 78
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4020 STAVANGER	51 58 72 20
Steinkjer:	Ole Halsauet, Karjolveien 67, 7712 STEINKJER	74 16 75 80
Tromsø:	Randi Sørem, Bentsjordvn. 5, 9006 TROMSØ	77 68 29 43
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføttsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagerne, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefaret 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Oddveig Saure, Ørnestua 12, 6009 ÅLESUND	70 13 78 30